

“मीठे बच्चे- अहिलेसम्म तिमी अरूले सुनाएका कुरामा चल्दै आयौ, अब बाबाले तिमीलाई डाइरेक्ट सुनाएर आफू समान नलेजफुल बनाउनुहुन्छ ।”

प्रश्न:- राम्रा पुरुषार्थी बच्चाहरूको निशानी तथा उनीहरूको अवस्थाको गायन के छ ?

उत्तर:- राम्रा पुरुषार्थी बच्चाहरूले माता, पितालाई पूरा-पूरा अनुसरण गर्छन् । आफ्नो जीवन प्रति दया गर्छन् । पूरा-पूरा अटेन्सन राख्छन् । थोरै समय निकालेर बाबाको यादमा अवश्य बस्छन् । उनीहरूको अवस्थाको गायन छ- अचल, अडोल, स्थिर । उनीहरूलाई नै महावीर भनिन्छ ।

गीत:- भोलेनाथ से निराला...

ओम् शान्ति । भक्तिमार्गमा दुनियाँले केवल गाउँछन् । तिमी बच्चाहरू अहिले जान्दछौ- भक्तिमार्गमा हामीले पनि गाउँछौ । अहिले उहाँ भोलानाथ नै सम्मुखमा हुनुहुन्छ । भोलानाथ शब्द भक्तिमार्गको हो । ज्ञानमार्गको शब्द हो शिवबाबा । तिमीले बुझेका छौ- अनादि बनिबनाऊ ड्रामा प्लान अनुसार अहिले संगमयुगमा बाबाले आएर हामीद्वारा यो पुरुषार्थ गराउनु नै छ । कल्प-कल्प पुरुषार्थ गराउँदै आउनुभएको छ । कति समय तिमी बच्चाहरूले भक्ति गरेका छौ, यो पनि सिद्ध गरेर बताउनुहुन्छ । जसले सबैभन्दा पहिले भक्ति शुरू गरेका छन्, उनीहरू नै आएर ज्ञान लिन्छन् फेरि सूर्यवंशी बन्छन् । सत्ययुगमा केवल एक लक्ष्मी-नारायण मात्र त आउँदैनन् । उनीहरूको राजवंश पनि हुन्छ नि । त्यसलाई दैवी वर्ण भनिन्छ । यहाँ दैवी वर्ण थियो । अहिले आसुरी वर्ण छ । यो हो संगम । अब आसुरीबाट दैवी वर्णमा जानु छ । वास्तवमा यो महाभारत लडाईँ पनि त्यही हो, जुन गायन गरिएको छ । केवल नाम शिवको सट्टा कृष्णको राखिदिएका छन् । एउटा गीता खण्डन भएपछि सबै शास्त्र खण्डन हुन जान्छ । मूल कुरा गीताको हो । गीता पाठशाला वा गीता भवन कति छन् ! गीता ज्ञान सुन्ने पाठशाला । स्वयं सुनाउनेवाला हुनुहुन्छ । जे कुरा बितेर जान्छ, त्यसको फेरि गायन चल्छ । बच्चाहरूलाई त नित्य बाबाले धेरै प्यारसँग सम्भाउनुहुन्छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- बाबा प्यारका सागर हुनुहुन्छ । सबैलाई प्यारसँग सिकाउनुहुन्छ । बाबा कहिल्यै रिसाउनुहुन्न, सदैव प्यारसँग सम्भाउनुहुन्छ । प्यारा बच्चाहरू ! तिमी सतोप्रधान थियौ फेरि पुनर्जन्म लिँदै आएका हो । तिमीहरू नै वास्तवमा देवी-देवता धर्मका हो । यो पनि बताउनुहुन्छ । पहिला शुरूमा वर्सा लिन को आउँछन् ? जसले कल्प पहिले लिएका छन्, उनीहरूले नै भन्छन्- बाबा हजुर सिवाय हाम्रो सहायक अरू कोही छैन । बाबाले क्षमा पनि गर्नुहुन्छ, जब संगमयुग हुन्छ । यो त बच्चाहरूले जान्दछन्- रावण राज्य र रामराज्य यहाँ नै हुन्छ । रावण राज्य छ, त्यसैले त रामराज्य चाहन्छन् । तिमीले जब शिवबाबा भन्छौ, बुद्धि निराकार तर्फ नै जान्छ । निराकार नै याद आउँछ । आत्माले नै बाबालाई पुकार्छ । यस्तो पनि होइन- परमात्माले बसेर सुन्नुहुन्छ । बाबा सम्भाउनुहुन्छ- ड्रामा प्लान अनुसार पतितहरूलाई पावन बनाउनको लागि त म शरीरमा आउँछु । यस्तो होइन- पुकार सुनेर आउँछु । भक्ति जब पूरा हुन्छ, मलाई आउनु नै छ । यी बुझ्नुपर्ने कुरा हुन् । त्यो समय आउँछ, बच्चाहरूले पुकार्न थाल्छन् । यो त कहीं लेखिएको छैन- कहिले आउनुहुन्छ ? उनीहरूले कल्पको आयु गलत लेखेका छन् । यो चित्र घर-घरमा हुनुपर्छ, जसलाई नित्य देखियोस् र याद गरियोस्- उहाँ बाबा, यी दादा, यो वर्सा । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! सतोप्रधान बन्नको लागि मलाई याद गर्नु भने

मैला निस्किएर जान्छ। यो युक्ति बाबाले नै सम्भाउनुहुन्छ। यी बाबा पनि भन्छन्— मैले पनि पुरुषार्थ गर्छु। बच्चाहरूले एक अर्कालाई सावधान गरेर उन्नति पाउनु छ। यो चित्रको ज्ञान धेरै राम्रो छ। शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा स्थापना गरिरहनुभएको छ। सामुन्ने महाभारी महाभारत लडाईं खडा छ। यतिका अनेक धर्म विनाश हुन्छन्। त्यसको लागि लडाईं अवश्य हुनुपर्छ। यी कुरा बच्चाहरूले भुल्नु हुँदैन। वास्तवमा अहिले कलियुग घोर अँध्यारो छ। कति धेरै मनुष्य छन्। अवश्य विनाश हुनु छ। सत्ययुगमा एक धर्म हुन्छ। अवश्य ८४ जन्मको चक्र पनि उनीहरूले नै लगाएका हुन्। यो त सहज छ। बाँकी यति सबै धर्महरूको अवश्य विनाश हुन्छ। फेरि एक धर्मको अवश्य स्थापना भइरहेको छ। सबैका सद्गति दाता बाबा हुनुहुन्छ। बाबाद्वारा नै बच्चाहरूलाई वर्सा मिल्छ। बच्चाहरूले जान्दछन्— हामी जुन यो पढाइ पढ्छौं यो भविष्य २१ जन्मको लागि पढ्छौं। भगवानुवाच— म तिमीलाई पढाएर २१ जन्मको लागि स्वर्गको मालिक बनाउँछु। सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी घरानाको अवश्य स्थापना हुन्छ। जसले जति पुरुषार्थ गर्छ, त्यति उच्च पद पाउँछ। त्यसैले शिवबाबा भन्नुहुन्छ— उहाँ माता-पितालाई अनुसरण गर। यिनलाई सूक्ष्मवतन, वैकुण्ठमा पनि देख्दछौ। आफूलाई पनि देख्दछौ, हामी पनि महाराजा, महारानी बन्छौं। वैकुण्ठको पनि साक्षात्कार हुन्छ। मान्छन् पनि— वास्तवमा वैकुण्ठ थियो, श्रीकृष्णपुरी थियो। आज कंसपुरी छ, भोलि कृष्णपुरी हुन्छ। रात परिवर्तन भएर दिन हुनु छ। यो हो आधाकल्प बेहदको दिन र आधाकल्प हुन्छ बेहदको रात। अँध्यारोमा ठक्कर नै खाइरहन्छन्। ब्रह्माको रात नै ब्राह्मणहरूको रात। फेरि तिमी ब्राह्मणबाट देवता बन्छौ। सत्ययुगमा ब्राह्मण हुँदैनन्, देवता हुन्छन्।

यो पनि बच्चाहरूले जान्दछन्— भारत पवित्र राजस्थान थियो फेरि अपवित्र राजस्थान बनेको छ। भारत सदैव राजस्थान रह्यो। राजाई चल्दै आउँछ। अरू धर्महरूको शुरूदेखि नै राजाई चल्दै। भगवान्ले नै राजाई स्थापना गर्नुहुन्छ। भगवान्ले नै आएर राजयोग सिकाउनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ निराकार ज्ञानका सागर, सुखका सागर... तिमीले जान्दछौ— बाबाबाट हामीलाई वर्सा मिलिरहेको छ। अवश्य हाम्रो पुरुषार्थ ढिलो भएको छ। जसले जति पुरुषार्थ गर्छ, जति मार्ग बताउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ— म बाबालाई याद गर्नु भने तिमी पतितबाट पावन दुनियाँको मालिक बन्छौ, कति सहज छ। लौकिक माता-पिता ज्ञानमा यदि छन् भने बच्चाहरूलाई पनि आफूसमान बनाउनुपर्छ। माता-पिताले सच्चा कमाई गर्छन् भने बच्चाहरूलाई सच्चा कमाई गराउनुपर्छ। कुनै कुनै बच्चाहरू राम्रा हुन्छन्। भन्छन्— हामी रूहानी पढाइ पढेर घर-घरमा यो सन्देश दिइरहन्छौं। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— पैगम्बर र मेसेन्जर म हुँ, तिमीलाई मेसेज दिन्छु— घर हिँड। अरू धर्म स्थापकले त केवल आएर आ-आफ्नो धर्म स्थापना गर्छन्। मैले सबैलाई सन्देश दिन्छु— अब फर्केर जानु छ। यो दुनियाँ अब रहन लायक छैन। मलाई याद गर्नु भने पावन बन्छौ। तिमी पावन थियौ फेरि रावणले पतित बनाएको छ। म फेरि पावन बनाउन आएको छु। थोरै समयमा नै यी बम आदि बिस्फोट हुन्छन् अनि सम्भन्छन्— यो त्यही महाभारत लडाईं हो। अवश्य भगवान् पनि हुनुपर्छ। तर उनीहरू गीताको भगवान् कृष्णलाई सम्भन्छन्। कति अलमलिएका छन्। अलमलिएका थिएनन् भने भगवान्लाई आउने के आवश्यकता। भक्तिमार्गलाई भुल-भुलैयाको खेल भनिन्छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नाले सबै भूलहरू समाप्त भएर जान्छन्। पहिले आफूलाई देह सम्भन्थ्यौ। अहिले आफूलाई देही सम्भन्छौ। यो शिक्षा बाबाले नै दिनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! देही-अभिमानी

२०७३ श्रावण ८ शनिबार २३-०७-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 बन । यहाँ तिमी बाबाको सम्मुखमा बसेका छौ । वहाँ सेन्टरमा बच्चीहरू बसेर सम्भाउँछन्-
 शिवबाबाले यसो भन्नुहुन्छ । यहाँ त बाबा डाइरेक्ट भन्नुहुन्छ- म आत्माहरूसँग बसेर कुरा गर्छु ।
 तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- बाबाले यिनीद्वारा हामीलाई सम्भाइरहनु भएको छ । यो बडो
 कल्याणकारी मेला हो । बाबा भन्नुहुन्छ- निरन्तर मलाई याद गर । बाबाबाट हामीले स्वर्गको वर्सा
 लिनु छ । बाबा र स्वर्गलाई याद गर्नु छ । कुनै पनि विकर्म गर्नु छैन । यदि विकर्म गर्नु भने
 सयगुणा बन्छ । विकर्म गराउनेवाला हो माया, त्यसमाथि विजय पाउनु छ, त्यसैले हनुमान् महावीरको
 कथा छ । तिमी हनुमान् महावीर हौ नि । हामी त बाबाका बन्थौ । मायासँग हार खान सक्दैनौ ।
 बाबालाई याद गर्दै-गर्दै सतोप्रधान, विकर्माजित बन्छौ । बनेनौ भने आफ्नो पद भ्रष्ट गर्नेछौ । पुरुषार्थी
 बच्चाहरू आफ्नो जीवन प्रति दया गर्छन् । जे भए पनि यादको यात्रामा रहन्छन्, अचल अडोल स्थिर
 रहन्छन् । विनाश त हुनु नै छ । सबैका काका, मामा, गुरु, गोसाईं आदि सबै खत्तम हुन्छन् । सद्गुरु
 भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई साथमा लिएर जानेवाला हुँ । मनुष्य त बिलकुल अँध्यारोमा छन्, तिमीले
 जान्दछौ- शिवबाबाले हामीलाई साथमा लिएर जानुहुन्छ । भन्छन् नि- कालले खायो । तर म त
 तिमीलाई शान्तिधाममा लिएर जान्छु । आत्मा शरीर छोडेर जान्छ । कालले लिएर जाँदैन, आत्माले
 निस्कनु पर्ने हुन्छ । अहिले त म स्वयं आएको छु- तिमीलाई फर्केर लिएर जान । बाबाले कसैलाई
 मार्न आउनुभएको हो र ? होइन । तिमीले पुरानो शरीर छोड्नु छ । आत्मा तमोप्रधानबाट सतोप्रधान
 हुनु छ । अहिले ५ तत्त्व पनि तमोप्रधान छन्, त्यसैले शरीर पनि त्यस्तै बन्छ । वहाँ सतोप्रधान
 तत्त्वहरूले तिम्रो शरीर पनि गोरो बन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म फेरि सत्ययुगी आदि सनातन देवी
 देवता धर्म स्थापना गर्छु । तिमीले नै ८४ जन्म भोगेका छौ । तिमीले आफ्नो धर्मलाई भुलेका छौ,
 अरू कसैले आफ्नो धर्मलाई भुलेका छैनन् । तिमीले अहिले जान्दछौ- हामी वास्तवमा देवी-देवता
 धर्मवाला यति उच्चबाट नीच कसरी बन्थौ । बाबा बसेर कल्प-कल्प तिमीलाई नै सम्भाउनुहुन्छ ।
 तिमीले फेरि अरूलाई सम्भाइरहन्छौ । अब ८४ जन्मको चक्र पूरा हुन्छ, विनाश सामुन्ने खडा छ ।
 स्वर्गको मालिक बन्नको लागि आफूलाई लायक बनाउनु छ । त्यो बन्नु छ यादबाट । बिहानै उठेर
 बाबालाई याद गर । बाबा, आश्चर्य छ- हजुर कसरी आउनुहुन्छ ! गीतामा कृष्णको नाम दिएका छन्,
 तर यो त अब जान्दछौ- हजुर सम्मुखमा कुरा गरिरहनुभएको छ । ती हुन् अरूले सुनाएका
 भक्तिमार्गका कुरा । अब त हामी आत्माहरूलाई बाबा हजुर मिल्नुभएको छ । आत्मालाई बाबा मिल्नु
 भएको छ, त्यसैले प्यारमा आएर मिल्छन् । बच्चाहरू पिताको साथमा धेरै प्यारसँग मिल्छन् । यहाँ त
 उहाँ निराकार बाबा गुप्त हुनुहुन्छ, यसैले बाबा हमेसा भन्नुहुन्छ- यिनीसँग भेट्दा शिवबाबालाई याद
 गरेर भेट । मनुष्यले त केही पनि जान्दैनन् । तिमीहरूमा पनि जसले केही जान्दछन्, मेरो बनेर फेरि
 भुल्छन् । देह-अभिमानमा आउँछन् । प्रतिज्ञा पनि गर्छन्- बाबा म हजुरको भइसकेको छु । पुरुष,
 चाहे नारी, दुवैको आत्माले भन्छ । तर शरीरमा हुँदा पुरुषले भन्छ- हजुरको बनिसकेको छु । नारीले
 भन्छन्- म बनिसकेकी छु । बाबा म हजुरबाट पूरा वर्सा लिन्छु । पूरा याद गर्नेछु । याद विना मैला
 निस्कन सक्दैन, तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्न सक्दैन । सत्ययुगमा तिमीलाई अखण्ड, अटल, सुख-
 शान्ति, सम्पत्तिको २१ जन्म राज्य मिल्छ । स्वर्गका रचयिता बाबाले अवश्य आफ्नो वर्सा दिनुहुन्छ ।
 गायन पनि गर्छन्- पर्बाह छ पार ब्रह्ममा रहने परमपिता परमात्माको । उहाँ त एकै पटक
 आउनुहुन्छ । यो पनि बुझ्नुपर्ने कुरा हो नि । कसैले त केही पनि बुझ्दैनन्, पछि गएर आँखा खुल्नेछ,

२०७३ श्रावण ८ शनिबार २३-०७-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

अलिकति लडाईं लगोस् । वास्तवमा यो यज्ञ रचिएको छ । लडाईं पनि हुन्छ । यस यज्ञको बारेमा कसैलाई थाहा नै छैन । रुद्र ज्ञान यज्ञ रचिएको थियो नै विनाशको लागि । उनीहरूले फेरि यज्ञ रच्दछन्— विनाश नहोस्, शान्ति होस् भनेर । यो यज्ञ फेरि पनि रचिन्छ । उनीहरूलाई यो थाहा छैन— विनाश भएपछि फेरि के रहन्छ ? अहिले तिमी बच्चाहरूले सारा विश्वको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौ । सबैको बेहदको जन्म कहानीलाई जान्दछौ । यस्तो कोही छैन, जसले भनोस्— परमपिता परमात्माको जीवनी हामीले बताउँछौं । परमात्मालाई नै सबैले बोलाउँछन् नि । घरी-घरी याद गर्छन् । भन्छन् नि— भगवान्ले यो बच्चा दिनुभयो, यसो गर्नुभयो । कसै-कसैले यस्तो सम्भन्छन्— जसको वस्तु थियो, उहाँले लिनुभयो । यस्ता समझदार पुरुष पनि हुन्छन् । अनेक प्रकारका मनुष्य छन् । अहिले तिमीलाई बाबा मिल्नुभएको छ, त्यसैले बाबालाई नै याद गर्नु छ । यादबाट नै कमाई हुन्छ । तिमी विष्णुपुरीको मालिक बनेर जान्छौ । तिमीले सत्ययुगबाट लिएर कलियुग अन्त्य, सारा चक्रलाई जान्दछौ । तिमी बुद्धिमा हुबहु यस्तो छ, जस्तो बाबाको बुद्धिमा छ त्यसैले उहाँलाई ज्ञानका सागर, नलेजफुल भनिन्छ । अहिले तिमीले बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ । तिमी बच्चाहरू अचल स्थिर रहनुपर्छ । यस्तो होइन— मायाले घरी-घरी डोलायमान गरोस् । शर्मबुटी (लज्जावती भार) जस्तो बन्नु हुँदैन । बाबालाई याद नगर्दा ओइलाउँछौ । तिमीले बाबालाई याद गर्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । समय नजिक आउँछ, फेरि तिमीले देख्नेछौ— हाम्रो पुरुषार्थ अब पूरा भयो । अन्त्य आयो । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) रूहानी पढाइ पढेर सच्चा कमाई गर्नु र गराउनु छ । घर जाने सन्देश सबैलाई दिनु छ । अब कुनै पनि विकर्म गर्नु छैन ।
- २) बिहानै उठेर प्यारसँग बाबालाई याद गर्नु छ । सानो तिनो कुरामा शर्मबुटी बन्नु छैन । अवस्थालाई अचल अडोल बनाउनु छ ।

वरदानः— मनसाको महादानद्वारा हर संकल्पको सिद्धि प्राप्त गर्ने मास्टर सर्वशक्तिमान् भव

जो बच्चाले मनसाद्वारा शक्तिको दान गर्छन्, उनलाई मास्टर सर्वशक्तिमान्को वरदान प्राप्त हुन जान्छ किनकि मनसाद्वारा शक्तिको दान गर्दा संकल्पमा यति शक्ति जम्मा हुन्छ, जसबाट हर संकल्पको सिद्धि मिल्छ । उनले आफ्नो संकल्पलाई जहाँ चाह्यो वहाँ एक सेकेन्डमा टिकाउन सक्छन्, संकल्प उनको वशमा हुन्छ । आफ्नो संकल्पमा विजयी भएका हुनाले उनले चञ्चल संकल्प भएकालाई पनि थोरै समयको लागि अचल वा शान्त बनाउन सक्छन् ।

स्लोगनः— निरन्तर एक बाबाको संगतमा रह्यौ भने संगदोषबाट बच्नेछौ ।